

NGN

Next Generation Network

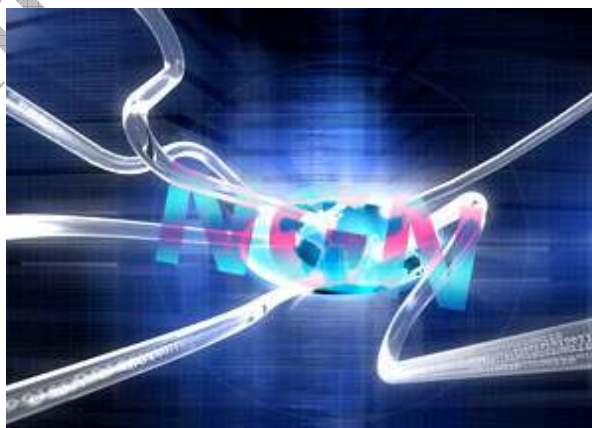
آشنایی با مخابرات کشور

مقدمه اي بر شبکه هاي نسل جديد

دنياي مخابرات، امروزه با سرعت چشمگيري در حال دگرگوني و گسترش است. کشور ما نيز به عنوان بخش کوچکي از دهکده جهاني، بايد با اين تغييرات سريع، هماهنگي و همراهي کند و طبعاً اين مساله هزينه هاي اجتناب ناپذيري را براي ما ايجاد مي کند. بنابر اين بايد به اين سوال پاسخ دهيم که در برنامه ريزي هاي کوتاه مدت و بلندمدت براي طراحي شبکه مخابرات کشور، چه عواملی را بايد مدنظر قرار داد تا اين هزينه ها را به حداقل رساند. در نوشتار حاضر به توصيف اوليه اي از شبکه هاي نسل جديد مخابرات مي پردازيم:

اشاره :

با آنکه تقريباً همه بر اين باورند که موج بزرگ بعدي در صنعت مخابرات در قالب شبکه هاي نسل آینده يا NGN (Next Generation Network) ظهور نموده است، اگر تعريف روشن و صريحي از NGN خواسته شود با جواب هاي بعضاً متناقض روبه روي خواهيم بود. در واقع NGN براي هر شرکت مخابراتي اعم از آن هايي که به تازگي وارد اين عرصه شده اند يا آن هايي که سال هاست به ارائه خدمات ارتباطي مشغولند، مفهوم خاصي دارد. در اين نوشتار سعي مي شود با تشریح دلایل و محرک های پدیده NGN، ابعاد آن تا حد ممکن باز شود و تاثيرات ناشی از آن بر روند فعاليت شرکت های مخابراتي نشان داده شود.

آشنایی

NGN در آغاز بیشتر به گسترده اي از مفاهيم فني و تجاري اطلاق مي شد که تغييراتي را در صنعت مخابرات نويد مي داد. اکنون پس از تقريباً پنج سال کار و تلاش، اين مفاهيم در قالب خدماتي نوين براي هر دو گروه

فراهم‌کنندگان و مصرف‌کنندگان ظهور یافته است. به عبارت دیگر، آینده‌ای که از آن سخن می‌رفت عملاً فرارسیده است. اساساً در هر تجارتی از جمله تجارت مخابراتی، تغییری صورت نمی‌گیرد؛ مگر با هدف کسب رضایت بیشتر مصرف‌کنندگان و بهبود بازده مالی تولیدکننده. البته NGN این دو ویژگی را در خود دارد. ارائه خدمات نوین از سویی و کاهش هزینه‌های سرمایه‌ای و عملیاتی از سویی دیگر موجبات رضایت هر دو طرف را فراهم می‌سازد.

اگر از مفاهیم کلی بگذریم و وارد لایه فنی شویم، به وضوح خواهیم دید که ظهور پدیده NGN نتیجه منطقی و طبیعی روندی است که از آغاز پیدایش اینترنت در صحنه ارتباطات رخ داده است. رشد تصاعدي تعداد کاربران این شبکه و تمایل روزافزون سایر بخش‌های تجاری به به‌کارگیری اینترنت و شبکه‌های کوچک‌تر با فناوری مشابه (همچون اینترنت‌ها) به عنوان بستر فعالیت‌های تجاری، کمیت و کیفیت مورد انتظار از کاربردهای اینترنتی را به‌صورت تصاعدي افزایش داده است. برای مثال ارائه فناوری‌هایی نظیر VoIP بستر اینترنت را به‌صورت نامزدی برای مکالمات تلفنی، آن هم با هزینه‌های به مراتب پایین‌تر از شبکه‌های تلفنی درآورده است.

در چنین شرایطی که حجم ترافیک‌های دیتا در برابر ترافیک‌های سنتی تلفنی رشدی چند برابری دارد و با ظهور VoIP نیز حتی منبع درآمد اصلی شرکت‌های مخابراتی را تهدید می‌کند، طبیعی است که این شرکت‌ها به فکر چاره‌ای باشند تا بقای خود را در دنیایی که دیتا و پروتکل اینترنت (IP) در آن حرف اول را می‌زنند، حفظ نمایند. دستاورد چنین الزامی هم، NGN و مجموعه تغییراتی است که با خود به همراه خواهد داشت. NGN را می‌توان نتیجه تفکر همگرایی (Convergence) در شبکه‌های ارتباطی دانست: تفکری که با هدف همگرا نمودن کلیه بسترهای ارتباطی موجود (اعم از دیتا، موبایل، تلفن و تلویزیون کابلی و...) روی بستری مشترک مبتنی بر فناوری IP، سعی در کاهش هزینه‌ها و ارائه یکپارچه خدمات دارد.

البته تلاش برای همگرایی شبکه‌ها سابقه‌ای نسبتاً طولانی دارد. برای مثال، در دهه ۱۹۸۰ میلادی این ایده عملاً در قالب شبکه‌های دیجیتال خدمات یکپارچه یا (Integrated Service Digital Network) (ISDN) طرح گردید که در آن زمان به دلایلی از جمله: آماده نبودن سطح فناوری و گران تمام شدن خدمات، تنها در چند کشور پیشرفته به کار گرفته شد. ولی NGN در زمانی مناسب و با توجه به میزان تقاضای مصرف‌کننده طرح شده‌است و به جای فناوری گران و پیچیده ATM، بر پایه فناوری ساده، ارزان و پذیرفته‌شده IP ایجاد می‌شود.

البته با تمام این توضیحات، باید پذیرفت که NGN و به‌کارگیری آن مستلزم تغییرات اساسی در ساختار عملیاتی شرکت‌های مخابراتی خواهد بود: تغییراتی که بر تمامی جوانب فعالیت این شرکت‌ها، اعم از فرهنگ کاری کارکنان و مدیران، گردش سرمایه و ساختار شبکه موجود مؤثر خواهد بود. در واقع برای موفقیت NGN نیازمند تفکر و نگرش جدیدی در میان مدیران میانی شرکت‌های مخابراتی خواهیم بود که سخت‌ترین قسمت این فرایند زودگذر را نیز تشکیل می‌دهد.

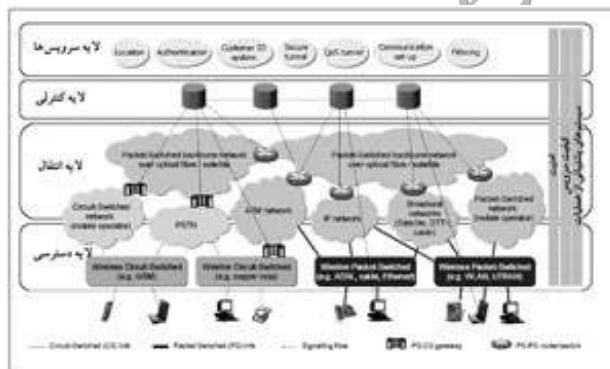
اصول و مفاهیم NGN

از دید کلی NGN بر سه اصل اولیه متکی است که عبارتند از:

معماری لایه‌ای: NGN به شکلی پیاده‌سازی می‌شود که مجموعه توابع آن در چندین لایه متفاوت قرار گیرند. این لایه‌ها مطابق شکل ۱ عبارتند از: دسترسی، انتقال، کنترل و خدمات. مزیت قرار دادن توابع در لایه‌های گوناگون این است که هر لایه به‌صورت جداگانه بهینه‌سازی می‌شود؛ بدون آن‌که بر لایه‌های دیگر تأثیر گذارد. معماری لایه‌ای NGN انعطاف و قابلیت توسعه را به همراه می‌آورد و زمان ایجاد خدمات نوین را در این شبکه کاهش می‌دهد.

اینترفیس‌های استاندارد: توابع هر لایه NGN از طریق اینترفیس‌های استاندارد با توابع سایر لایه‌ها و سایر شبکه‌ها در ارتباطند. این اصل راه را برای اجرای توافقنامه‌های همکاری میان فراهم‌کنندگان خدمات شبکه باز می‌کند، طیف گسترده‌تری از خدمات را برای کاربران نهایی فراهم می‌نماید و سطح تحت پوشش شبکه NGN را افزایش می‌دهد.

چند سرویسی بودن: اصل بسیار مهم چند سرویسی بودن، یعنی برخلاف شبکه‌های نسل قبل است که، هر یک برای خدمات خاص و مشخصی طراحی شده‌اند. این اصل به فراهم‌کنندگان امکان ارائه خدمات نوین و یکپارچه را می‌دهد و برای کاربران نیز به معنی دسترسی یکسان به انواع خدمات مورد نیازشان است.

معماری NGN

شکل ۱ نمایی از معماری NGN را نمایش می‌دهد. فناوری‌های به نمایش درآمده در این شکل، تمام آنچه که در NGN نقش خواهند داشت را نشان نمی‌دهد و جزئیات آن متغیر خواهد بود.

همانطور که در این تصویر نشان داده شده

است، مدیریت شبکه و کنترل عملیات آن،

امنیت و سیستم حسابرسی در تمامی چهار شکل ۱- معماری چند لایه‌ای در NGN

لایه وجود دارند. در این معماری وظایف

هر لایه به این ترتیب است:

لایه دسترسی: ارتباط میان کاربران و شبکه را فراهم می‌کند و پیاده‌سازی آن می‌تواند به صورت سیمی و یا بدون سیم انجام گیرد و می‌تواند از رسانه‌های گوناگون ارتباطی همچون سیم مسی، کابریل و فیبر نوری استفاده کند.

این لایه به دو صورت سویچینگ بسته‌ای و سویچینگ مداری ایجاد می‌شود.

لایه انتقال: ارتباط میان گره‌های شبکه (Node) را برقرار می‌کند و از یک یا چند شبکه زیرساخت از نوع سویچینگ بسته‌ای (مانند IP) تشکیل شده است. لینک‌های این شبکه‌ها معمولاً از نوع فیبرنوری است، ولی امکان استفاده از ارتباطات ماهواره‌ای نیز وجود دارد.

روی این لایه تنوع ترافیک زیادی وجود دارد. ترافیک‌های مختلفی همچون مکالمات صوتی، تصاویر ویدیویی، تبادلات دیتا و فایل‌های اطلاعاتی، روی همین بستر مشترک مبادله می‌شوند. در گره‌های انتهایی به کمترین دروازه‌هایی (Gateway)، ترافیک شبکه دسترسی و شبکه‌های غیر NGN (مانند ترافیک‌های تلفنی و کنفرانس‌های تصویری)، به ترافیک مناسب عبور روی شبکه NGN تبدیل می‌شوند.

لایه کنترل: مشتمل بر عناصر کنترل‌کننده شبکه و خدمات آن است. به عبارت دیگر، این لایه تمامی لایه‌های دیگر اعم از دسترسی، انتقال و خدمات را تحت نظارت و فرمان خود قرار می‌دهد. برای مثال برقراری و قطع اتصالات برای مکالمات صوتی یا ارتباطات چندرسانه‌ای (صوتی و تصویری)، همچنین تدارک هوشمندانه خدمات و منابع لازم برای ارائه آن‌ها بر عهده این لایه است. یکی از اصول اساسی NGN، جداسازی منطقی سازوکار کنترل از سخت‌افزارهای لایه‌های زیرین آن است.

لایه خدمات: این لایه حاوی خدمات پایه است و به فراهم‌کنندگان در ایجاد خدمات پیچیده و کامل‌تر کمک می‌کند و نقش واسطه را جهت دستیابی به امکانات لایه‌های پایین‌تر بازی می‌کند. البته سطح و کیفیت این استفاده به سطح روابط میان فراهم‌کننده خدمات و فراهم‌کننده شبکه باز می‌گردد. (که در NGN می‌توانند دو شرکت مستقل باشند). لایه خدمات به صورت اینترفیس‌های برنامه‌نویسی کاربردی (API) برای نرم‌افزارهای سرور، یا به صورت رابط‌های استاندارد میان سرورها و شبکه، پیاده‌سازی می‌شود. در هر حال هدف، قابل دسترسی نمودن خدمات و امکانات لایه‌های زیرین شبکه برای نرم‌افزارهای سرور است.

فناوری‌های NGN پس از بررسی اصول و معماری شبکه NGN، نوبت به بررسی برخی از مهم‌ترین فناوری‌های موجود در این شبکه می‌رسد. اصولاً NGN ترکیبی پازل مانند از فناوری‌ها در لایه‌های گوناگون است که در ضمن تشریح فرایند حرکت به سمت شبکه NGN، مروری بر آن‌ها خواهیم داشت.

محرک اصلی در حرکت به سمت NGN، کاهش هزینه‌های اولیه موسوم به (CAPEX) و جاری، جهت نگهداری شبکه موسوم به (OPEX) و افزایش درآمد از طریق ارائه سریع خدمات نوین است، ولی هر اپراتور شبکه مسیر و شتاب متفاوتی را برای حرکت به سمت این شبکه برمی‌گزیند، البته برآیند تمامی این حرکت‌ها به سمت یک شبکه همگرا و مبتنی بر IP است. انعطاف زیاد، هزینه پایین و پشتیبانی جهانی، مهم‌ترین دلایلی هستند که فناوری اینترنت را به صورت نامزد مناسبی برای ایجاد NGN در آورده است. البته این فناوری در شکل فعلی خود دارای محدودیت‌هایی از جمله فقدان کیفیت سرویس تضمین شده است که باید بر آن‌ها غلبه کرد.

شکل ۲- روند گذر به سمت NGN از منظر اپراتورهای اصلی

شکل ۲ روند گذر به NGN را برای انواع اپراتورهای اصلی نشان می‌دهد که عبارتند از: اپراتورهای تلفن ثابت، تلفن همراه، دیتا و تلویزیون. براین اساس می‌توان انواع گوناگونی از گذر به سمت NGN را برای این اپراتورها تعریف کرد.

گذر از شبکه‌های سویچینگ مداری برای اپراتورهای تلفنی، گذر از

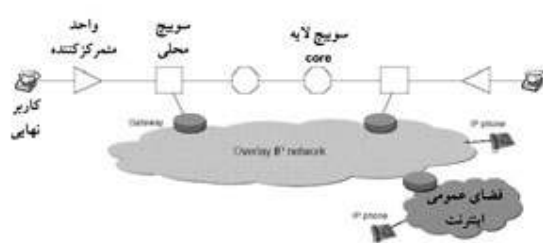
شبکه‌های سویچینگ بسته‌ای برای اپراتورهای دیتا و شبکه‌های موبایل و بالاخره روند گذر اپراتورهای تلویزیونی که یک تحول اساسی را طلب می‌کند. در ادامه حرکت‌های گوناگون به سمت NGN به طور خلاصه تشریح می‌شوند.

۱- حرکت به سمت NGN برای شبکه‌های مبتنی بر سویچینگ مداری

وضعیت جاری: در حال حاضر اپراتورهای این گروه از فناوری‌های سویچ مداری (Circuit Switch) برای ارائه خدمات تلفنی و برخی خدمات دیتا (IP، ATM و Frame Relay) استفاده می‌کنند. محرک اصلی این گروه برای حرکت به سمت NGN، دستیابی به یک شبکه همگرا شده با خدمات چندگانه (multi service) و کاهش هزینه‌ها از این طریق است. البته این حرکت هزینه‌های مستقیم و غیرمستقیم زیادی همچون ارتقای تجهیزات، آموزش مجدد پرسنل و تغییرات سازمانی دارد که با شرایط کیفی نه‌چندان خوب شبکه‌های فعلی IP، باعث بروز تاخیر در حرکت این گروه از اپراتورها به سمت NGN شده و این تأخیر به‌ویژه در لایه دسترسی می‌شهود است.

با این حال، همزمان با تکامل فناوری IP، شاهد حرکت تدریجی این گروه هستیم. این فرایند ده سال یا حتی بیشتر به طول می‌انجامد و در این مدت شاهد حضور هر دو گروه فناوری در کنار یکدیگر خواهیم بود. حرکت فوق به دو شکل <جایگزینی> و <همپوشانی> انجام می‌پذیرد.

استراتژی جایگزینی: در این روش تجهیزات شبکه تلفنی به تدریج با تجهیزات NGN جایگزین می‌شوند. این جایگزینی با هدف افزایش ظرفیت در بخش هسته و ارائه خدمات جدید در بخش لبه‌ای شبکه انجام می‌گیرد.

استراتژی همپوشانی: این روش از طریق یکپارچه‌سازی دو شبکه IP و تلفنی از طریق دروازه‌های واسط انجام می‌گیرد. این دروازه‌ها تبدیل و هدایت ترافیک‌های صوتی و دیتا را میان دو شبکه برعهده دارند.

جهت تبادل سیگنالینگ میان دو شبکه نیز از پروتکل‌های H.323 و SIP استفاده

شکل ۳- استراتژی همپوشانی برای حرکت از شبکه تلفن به NGN

می‌شود. با افزایش قابلیت‌های شبکه IP و دستیابی به کیفیت خدمات، حجم ترافیک‌های صوتی عبوری از این شبکه نیز به تدریج افزایش می‌یابد. (شکل ۳)

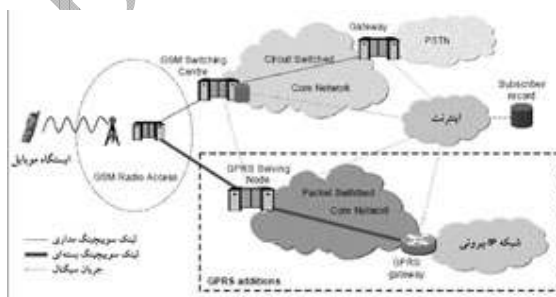
۲- حرکت به سمت NGN برای شبکه‌های مبتنی بر سوییچینگ بسته‌های شبکه‌های مبتنی بر سوییچینگ بسته‌ای در حال حاضر از پروتکل‌های گوناگونی استفاده می‌کنند.

<IP> روی SDH روی ATM روی SDH روی DWDM و نمونه‌هایی از پشته‌های پروتکلی موجودند. برای این گروه، NGN یعنی ساده کردن این پشته‌های چندلایه‌ای و آماده کردن آن‌ها برای عبور ترافیک‌های حساس صوتی و بلادرنگ (Real Time).

راهکارهای متعددی برای حرکت به سمت NGN برای این گروه وجود دارد، اما یکی از عناصر مشترک این راهکارها، IPv6 است. این نسخه جدید از پروتکل IP دو ویژگی اصلی دارد: فضای آدرس در این نسخه ۱۲۸ بیتی است که محدودیت آدرس IP را برطرف می‌کند. به علاوه، روند توسعه یافته و پیکربندی خودکار کامپیوترهای میزبان، امکان حرکت و جابه‌جایی (Mobile IP) میزبان‌ها را در شبکه فراهم می‌کند. پیاده‌سازی کامل IPv6 علاوه بر ارتقای سخت‌افزاری و نرم‌افزاری تجهیزات شبکه، تغییرات اساسی در تجهیزات کاربران را نیز طلب می‌کند. بنابراین پیاده‌سازی کامل آن تا قبل از سال‌های ۲۰۳۰ یا ۲۰۴۰ مقدور نخواهد بود و در این میان شاهد حضور همزمان IPv4 و IPv6 خواهیم بود.

۳- حرکت به سمت NGN برای شبکه‌های تلفن سیار وضعیت جاری: با شروع سال ۲۰۰۰، کشورهای اروپایی شروع به واگذاری مجوز استفاده از طیف فرکانسی برای اپراتورهای نسل سوم شبکه تلفن همراه (G۳) نمودند. اما با وجود هزینه‌های سنگین انجام گرفته، این اپراتورها با چالش‌های بسیاری بر سر پیاده‌سازی G۳ روبه‌رو بوده‌اند که سرمایه‌گذاری آن‌ها را زیر سؤال برده است. یکی از مهم‌ترین این چالش‌ها، تعدد مراجع استانداردسازی مرتبط با G۳ است. در اروپا استانداردهای مرتبط با این موضوع عمدتاً توسط GPP۳ و تحت عنوان UMTS دوین شده‌اند. شرکت مخابرات ژاپن (NTT DoCoMo) حتی برای نسل چهارم مخابرات سیار برنامه‌ریزی نموده است، ولی هنوز استاندارد در این زمینه وجود ندارد.

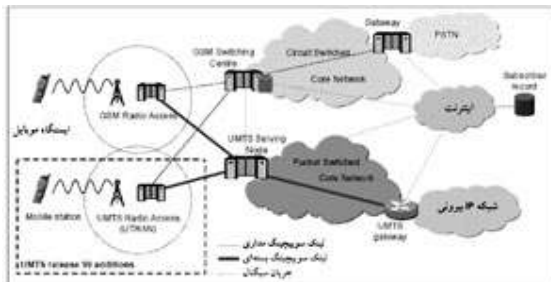
مطابق استانداردهای موجود، حرکت از نسل دوم به نسل سوم به صورت تدریجی و در سه مرحله انجام می‌پذیرد:

مرحله یکم: حرکت از نسل دوم به نسل ۲/۵ متکی بر GPRS: نسل دوم شبکه تلفن سیار متکی بر فناوری سوییچینگ مداري است که بسیار شبیه شبکه تلفن است و همان محدودیت‌ها را در ارسال دیتا دارد. فناوری GPRS با اتصال شبکه سوییچینگ بسته‌ای به شبکه تلفن سیار، ارسال دیتا را بهبود می‌دهد. (شکل ۴)

شکل ۴ - حرکت از نسل دوم به نسل ۲/۵ در شبکه تلفن همراه

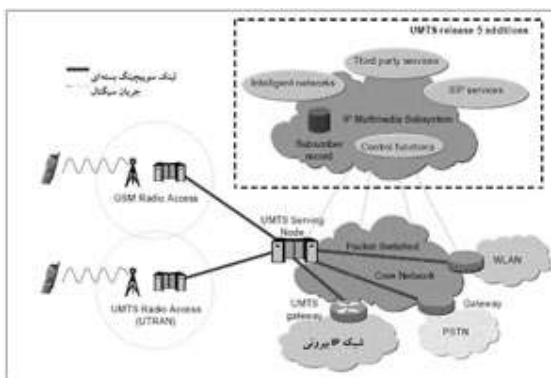
مرحله دوم: حرکت از نسل ۲.۵ به UMTS: در اولین نسخه UMTS، هنوز هم دو شبکه سوئیچینگ بسته‌ای (برای انتقال داده) و سوئیچینگ مداری (جهت مکالمات صوتی) به صورت مجزا وجود دارد.

تنها تفاوت، وجود سیستم رادیویی با قابلیت ارسال دیتا با نرخ‌های بالاتر است. نسخه بعدی UMTS (نسخه ۴) دارای قابلیت‌های بیشتری همچون پشتیبانی کامل از خدمات مبتنی بر مکان (Location Based Services) است.

برخی از اپراتورها به ترکیب ساختار G^۳ با شبکه‌های محلی بی‌سیم (WLAN) (UMTS) از طریق گیرنده چند حالتی نیز علاقه‌مندند.

در هر حال تا مدتی پس از حضور G^۳، گیرنده‌ها باید قابلیت کارکرد با هر دو ساختار G^۲ و G^۳ را به طور همزمان داشته باشند. (شکل ۵)

مرحله سوم: حرکت از UMTS نسخه ۴ به نسخه‌های ۵ و ۶: با حرکت به سمت UMTS نسخه ۵، هسته شبکه به‌طور کامل از نوع IP خواهد شد و کلیه مکالمات از طریق همین هسته مشترک و با استفاده از سازوکار سیگنالینگ موسوم به IP Multimedia Subsystem (IMS) انجام می‌گیرند.

تمامی خدمات پیشین و نوین نیز باید از طریق همین چارچوب، کنترل و فراهم شود. نسخه آخر UMTS قابلیت‌های اضافی همچون کار بینابین شبکه‌های WLAN و مخابرات سیار را نیز به ارمغان می‌آورد. (شکل ۶)

۴- حرکت به سمت شبکه NGN برای شبکه‌های رادیو-تلویزیونی ترکیبات گوناگونی برای کار بینابین شبکه‌های مخابراتی و شبکه‌های رادیو-تلویزیونی وجود دارد که استفاده این دو گروه از زیرساخت‌های یکدیگر را ممکن می‌کند. زیرساخت‌های رادیو-تلویزیونی متشکل از سه گونه شبکه‌های زمینی (مایکروویو)، کابلی و ماهواره‌ای است که با دیجیتالی شدن، اولین گام را به سوی NGN برداشته‌اند.

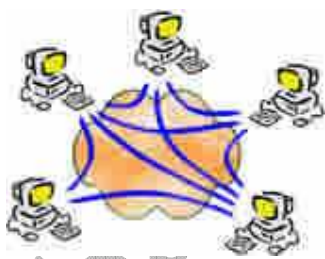
دو استاندارد اصلی DAB Digital (Audio Broadcasting) و Digital Video (Broadcasting) DVB است که توسط سازمان اروپایی ETSI طرح گردیده‌اند. به علاوه، فناوری‌های تلویزیون کابلی و تلفیق فیبر و کابل کواکسیال

(HFC) امکان ارائه سرویس‌های یکطرفه و دوطرفه اینترنتی را روی ساختارهای موجود این شبکه فراهم نموده است.

در حال حاضر پیشنهاداتی جهت ترکیب شبکه‌های تلویزیونی و تلفن همراه وجود دارد. اصول این تلفیق مبتنی بر ارسال ترافیک Upstream از طریق شبکه موبایل (GPRS یا UMTS) و دریافت ترافیک Downstream با ظرفیت بیشتر از طریق DVB یا DTTV است که البته در اجرا با چالش‌های زیادی روبه‌رو است. در عمل باید گفت تا زمان پیاده‌سازی سرویس‌های تلویزیونی روی شبکه IP هنوز راه زیادی باقی مانده است.

لزوم انعطاف‌پذیری شبکه مخابرات کشور

با توجه به رشد و توسعه سریع مخابرات در سطح بین‌المللی و نیاز مشتریان برای دسترسی هرچه سریعتر به سرویس‌های جدید، باید در برنامه‌ریزی‌های کلان توسعه مخابرات کشور، قابلیت انعطاف‌پذیری برای هماهنگی با این تغییرات و جلب رضایت مشتریان مورد توجه قرار گیرد. به زبان دیگر، باید شبکه مخابرات کشور به گونه‌ای طراحی شود که با صرف حداقل هزینه‌ها و اعمال کمترین تغییرات، بتوان تکنولوژی‌های جدید این حوزه را پوشش داد و سرویس‌های متنوع مورد نیاز مشتریان را که روز به روز در حال گسترش هستند، به سرعت ارائه کرد.

سیستم‌های ماجولار، لازمه پویایی شبکه

پویایی شبکه مخابرات، در گرو ارزیابی سرویس‌های مورد نظر مشتریان با قیمت مناسب می‌باشد که این به نوبه خود در گرو ایجاد بازار رقابتی برای ارائه‌دهندگان سرویس است. چنین بازاری وقتی فراهم می‌شود که شبکه مخابراتی، در حال رشد و توسعه پیوسته و سریع باشد. یک روش برای فراهم آوردن پتانسیل‌های توسعه در چنین سیستمی و در عین حال مدیریت بهینه آن، طراحی سیستم به صورت بخش‌های جزئی و مستقل از هم (modular) است.

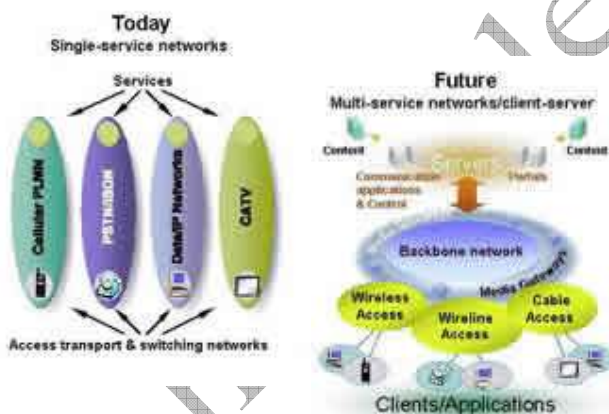
ماجولار بودن سیستم‌ها این امکان را به متولیان صنعت مخابرات و اپراتورهای مخابراتی می‌دهد تا به جای تکیه بر شرکت‌های بزرگ که یک تکنولوژی خاص را عرضه می‌کنند، از میان

گونه‌های مختلف ارائه شده برای هر جزء، بهترین گونه را با در نظر گرفتن معیارهای مورد نظر خود انتخاب کنند.

زیرساخت یکپارچه، لازمه انعطاف‌پذیری شبکه

با توجه به نیاز مشتریان برای برخورداری همزمان از سرویس‌های متنوع (همگرایی سرویس‌ها)، ارائه تنها یک سرویس خاص، برای ارائه‌دهندگان سرویس‌های مخابراتی مقرون به صرفه نمی‌باشد. از طرف دیگر، در سیستم‌های یکپارچه با رشد بازار تقاضا، ارائه تمام سرویس‌های مورد نیاز مشتریان توسط یک ارائه‌دهنده خاص نیز مقدور نخواهد بود. بنابراین شرکت‌های خدماتی باید یک یا چند سرویس خاص را با توجه به توانایی‌ها و امکانات خود انتخاب کرده و به مشتریان عرضه کنند؛ اما برای مقرون به صرفه بودن و ادامه رقابت، شرکت‌ها باید بتوانند سرویس‌های متنوع را روی یک زیرساخت واحد به مشتریان ارائه دهند. این امر، تغییر سیستم‌های مخابراتی را از حالت "کاملاً یکپارچه" به حالت "بخش‌های کوچک بر پایه زیرساخت یکپارچه" اجتناب‌ناپذیر می‌سازد. در نهایت، استفاده از سیستم‌های توسعه‌پذیر، منجر به افزایش رقابت، کاهش

قیمت و توسعه سریعتر سرویس‌های جدید می‌شود.

شبکه‌های مخابراتی نسل آینده (NGN)

در نظر گرفتن یکپارچگی در زیرساخت و مajoلاریتی در سیستم، در فرآیندهای طراحی بلندمدت شبکه مخابرات، هزینه‌های ناشی از به‌روز شدن شبکه مخابرات در بلند مدت را کاهش داده و به آن قابلیت تطابق بیشتری با روند تغییرات سریع خواهد داد.

همگرایی در زیرساخت، در واقع به نوعی به معنی همگرایی در شبکه‌های نوری، سیمی و بدون سیم است.

از سوی دیگر در حال حاضر از نظر دسترسی به منابع زیرساخت، دو نوع سویچینگ

مداري و پاكتي در شبكه موجود مي‌باشد. همانطور كه مي‌دانيم شبكه‌هاي تلفني براي انتقال ترافيك صوتي از سويچينگ مداري و براي انتقال ترافيك سيگنالينگ از سويچينگ پاكتي بهره مي‌گيرند. شبكه ديتر نيز براي انتقال ترافيك ديتر از سويچينگ پاكتي مبتني بر IP استفاده مي‌كند. از آنجا كه سويچينگ پاكتي در مقايسه با سويچينگ مداري داراي قابليت‌هاي فراواني است (به عنوان مثال استفاده بهينه از تمام پهناي باند در دسترس براي انتقال ترافيك)، جهت گيري طراحي شبكه‌هاي مخابراتي نسل آينده به گونه‌اي است كه در آن هم براي ارسال ترافيك مديا (صوت، تصوير، و غيره) و هم سيگنالينگ، از سويچينگ پاكتي به طور مشترك استفاده شود. از اين رو با استفاده از NGN مي‌توان سرويس‌هاي جديد را با همگرابي مخابرات سيمي و بدون سيم ارايه كرد. علاوه بر آن، اين سرويس‌ها در همه‌جا و در هر زماني در دسترس هستند. در حقيقت NGN يك شبكه مجتمع مبتني بر پروتكل‌هاي اينترنت (IP) است كه نيازهاي رسانه‌اي امروز و فردا را برآورده مي‌كند. براي عزيمت به چنين منظوري بايد تجهيزات جديدي نصب كرد، تجهيزات فعلي را توسعه داد و قوانين و مقرراتي را براي بهره‌وري بهينه شبكه‌هاي آينده وضع كرد.

گذار از سويچينگ مداري به سويچينگ پاكتي

هدف نهايي طراحان ايدة شبكه‌هاي نسل جديد، اين است كه شبكه مخابرات را به راحتی يك كامپيوتر شخصي قابل برنامه‌نويسي كنند. مطالعه شبكه مخابرات فعلي در سطوح ملي و بين-المللي نشان مي‌دهد كه در حال حاضر تا حدودي پتانسيل‌هاي رسيدن به چنين مقصودي وجود دارد. به نظر مي‌رسد اصلي‌ترين مانع براي رسيدن به اين هدف، شبكه‌هاي تلفني امروزي هستند كه بر اساس سويچينگ مداري كار مي‌كنند. براي رفع اين مانع، ايدة سويچينگ نرم-افزاري در شبكه‌هاي نسل جديد مطرح شده است كه به سيستم تلفني بلادرنگ مبتني بر IP و كاربردهاي مرتبط اطلاق مي‌شود. شبكه سويچينگ پاكتي بسياري از كاركردها و سرويس‌هاي مبتني بر سويچينگ

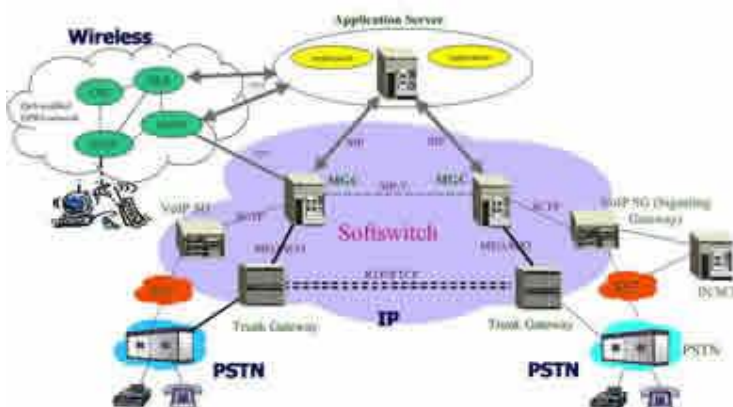
مداري را به ارث مي‌برد و

در عين حال سرويس‌هايي

را ارايه مي‌كند كه با

سويچينگ مداري قابل

ارايه نيستند.

چگونگی عملکرد سوییچینگ نرم‌افزاری

در شبکه‌های امروزی مبتنی بر سوییچینگ مداری، مهمترین بخش يك سیستم سوییچ، نرم‌افزار پردازش مکالمه است که وظیفه‌اش پردازش مکالمه برای کلیه تماس‌ها و مسیردهی تماس‌ها در شبکه تلفنی می‌باشد. این نرم‌افزار در پروسسورهایی که در ساختار سوییچ تعبیه شده‌اند اجرا می‌شود. با وجود اینکه در آینده نزدیک کلیه تماس‌های تلفنی end-to-end مبتنی بر پاکت صوتی خواهند بود، ناتوانی شبکه‌های سوییچ امروزی برای دسترسی مستقیم به پاکت‌های صدا مهمترین مانع در راه عزیمت به سمت پاکت‌های صوتی است. ولی تا تحقق چنین وضعیتی باید با حالت ترکیبی از این دو روش کار کرد.

يك راه حل ساده برای این مساله، تهیه سیستمی است که بتواند عملیات سوییچینگ را هم به صورت مداری و هم به صورت پاکتی انجام دهد و کلیه عملیات پردازش مکالمه در سوییچ پیاده‌سازی شود. هرچند که چنین راه‌حلی مشکل فوق را در دوران گذار حل می‌کند، ولی قیمت سوییچ را کاهش نمی‌دهد. جامعه مخابراتی در این زمینه به يك اتفاق نظر رسیده است و آن اینکه عملیات پردازش مکالمه را از عملیات سوییچینگ فیزیکی جدا کرده و این دو را از طریق پروتکلی به هم ارتباط دهد. در سوییچینگ نرم‌افزاری، عملیات سوییچینگ فیزیکی و عملیات پردازش مکالمه در دو بخش جداگانه صورت می‌گیرند. دلایل زیادی برای اینکه چرا این روش جداسازی از بهترین روش‌ها است وجود دارد؛ به عنوان مثال:

۱- این کار راه را برای ظهور بازیگران کوچکتر در هر دو عرصه سوییچینگ فیزیکی و پردازش مکالمه باز می‌گذارد. در حال حاضر این عرصه توسط شرکت‌های بزرگ به صورت انحصاری در آمده است.

۲- این کار امکان استفاده از يك نرم‌افزار پردازش مکالمه مشترك را برای انواع مختلف شبکه، شامل شبکه‌های مبتنی بر سوییچینگ مداری و سوییچینگ پاکتی فراهم می‌کند.

بدیهی است که تحقق چنین وضعیتی نیازمند تدوین استانداردهای لازم است. در حال حاضر نیز گروه‌های تحقیقاتی فراوانی در این زمینه مشغول فعالیت هستند. به عنوان مثال می‌توان به گروه استانداردسازی P1520 که توسط IEEE تاسیس شده اشاره کرد.

شبکه‌های نسل آینده آمیزه‌ای یکپارچه از شبکه تلفن عمومی (پی‌اس‌تی‌ان) و شبکه‌ی عمومی داده‌های (پی‌اس‌دی‌ان) هستند که انعطاف‌پذیری را به گونه‌ای چشمگیر افزایش می‌دهند.

با توجه به آن که روند مقررات‌زدایی و آزادسازی در بازار مخابرات به رقابت دامن‌زده است، قیمت‌ها کاهش یافته است و نوآوری‌ها اوج گرفته‌اند. شبکه‌ی نسل آینده نیز یکی از این نوآوری‌ها است. با همگرایی خدمات صوتی و داده‌ای، شبکه‌ی "پی‌اس‌تی‌ان" در معرض دگرگونی شگرفی قرار گرفته است. شبکه‌ی جدیدی در حال سر برآوردن است که خاستگاهش فناوری‌ها نو، تقاضاهای نو و شدت‌گیری رقابت است.

این دگرگونی همسانی‌های بسیاری با تحولاتی دارد که طی دهه‌ی گذشته در قلمرو پردازش اطلاعات رخ داد. شبکه‌های بزرگ متکی به بزرگ رایانه‌های متمرکز و گران قیمت و پایانه‌های دست و پاگیر جای خود را به شبکه‌های گسترده‌ی کنونی داد که استخوان‌بندی‌شان را رایانه‌های رومیزی ارزان و کوچک و متصل به هم تشکیل می‌دهند. به لطف این تحول بود که پیوند نزدیک‌تری میان کاربر نهایی و برنامه‌های کاربری برقرار شد، هزینه‌ی کلی کاهش یافت و انعطاف‌پذیری و قابلیت کاربرد سامانه‌ها به گونه‌ای چشمگیر افزایش یافت.

به بیان دیگر نسل جدید شبکه‌های ارزان قابلیت آن را دارند که همان تحول را در بازار خدمات مخابراتی پدید آورند که رایانه‌های شخصی رومیزی در بازار خدمات پردازش رایانه‌ای پدید آوردند. سوییچ‌های بزرگ و متمرکز همچنان نقش مهمی در شبکه خواهند داشت اما سوییچ‌های برنامه‌پذیر و توزیع شده نیز در تغییر چشم‌انداز شبکه نقش مهمی ایفا خواهند کرد.

حلقه‌ی گمشده

معماری نسل آینده شبکه، نقش بسیار مهمی در شکل‌گیری این تحول دارد و در واقع حلقه‌ی گمشده‌ی بین شبکه‌های "پی‌اس‌دی‌ان" است.

معماری سویچینگ نسل آینده، رهیافتی کاملاً نو به دست می‌دهد که خدمات زیر را فراهم می‌آورد:

* ارائه‌ی کارکردهای سوییچی با هزینه‌ای بسیار کمتر از سوییچ‌های متعارف

* توزیع کارکرد سوییچی در لبه‌های شبکه نه در مرکزیت آن

* حفظ سرمایه‌گذاری‌های موجود از طریق پشتیبانی از تمام استانداردهای موجود شبکه‌های آنالوگ و دیجیتال، واسطه‌ها، خطوط انتقال و عناصر خدمات

* کاستن از شمار عناصر شبکه از طریق ترکیب مجموعه‌ای از کارکردهای تحول خدمات، برنامه‌های کاربردی و خدمات تلفن.

* فراهم آوردن امکان ایجاد خدمات جدید از طریق واسطه‌های برنامه‌پذیر و انعطاف‌پذیر.

* افزایش چشمگیر میزان پذیري براي آن که بهره‌برداران شبکه بتوانند شمار مشترکین خود را به سرعت و به گونه‌اي مقرون به صرفه افزایش دهند.

* افزایش گسترش پذیري شبکه از طریق استفاده از معماری باز و در نتیجه برخورداری از مزایای پیشرفت‌های آینده در قلمرو فناوری‌ها

* بازنگري در طراحی شبکه به گونه‌اي که قابلیت پایداری در برابر ایرادهای به حداکثر برسد و اوقات از کار افتادگی به صفر برسد.

* کاستن از هزینه‌های بهره‌برداري با استفاده از قابلیت‌های پیشرفته‌ي نگهداري و عیب‌یابی از راه دور.

* افزایش درآمدها از طریق ارائه هر چه سریع‌تر خدمات به بازار، کاستن از هزینه‌های بالاسري و ارائه‌ي قابلیت‌های مدیریت از راه دور.

سویچ‌های نسل آینده

سویچ‌های نسل آینده انعطاف پذیرترین کار پایه‌های (پلاتفورم) موجود هستند. سویچ‌های نسل آینده آمیزه‌ای از میزان‌پذیری قوی، محیط باز برای ایجاد خدمات، عیب‌یابی و مدیریت از راه دور و بالاترین دسترس‌پذیری به دست می‌دهند و گذار از معماری امروزي سویچ‌ها به سوی معماری مقرون به صرفه‌تر و کارآمدتر شبکه‌های نسل آینده را میسر می‌کنند.

میزان پذیري قوی:

سویچ‌ها نسل آینده به گونه‌ای ساخته شده‌اند که برای برآورده سازی نیاز هر تعداد مشترک میزان پذیرند. این سامانه‌ها را به گونه‌ای طراحی کرده‌اند که هزینه‌ي راه‌اندازی و آغاز به کار با آن‌ها اندک باشد و به مرور و با گسترش کار به تدریج افزایش یابد به این ترتیب شرکت‌های مخابراتی بهتر می‌توانند از سرمایه‌های خود استفاده کنند و به میزانی که شبکه‌اشان نیاز دارند به خرید ظرفیت اقدام کنند. همین که به ظرفیت بیشتری نیاز افتاد می‌توان کارت‌های بیشتری نصب کرد.

محیط ایجاد خدمات:

برای عقب نماندن و پیروزي در محیطی رقابتی، شرکت‌ها چاره‌ای ندارند جز ارائه‌ي خدمات پیشرفته و درآمدا. یکی از مزیت‌ها سویچ‌های نسل آینده همین محیط ایجاد خدمات است. محیط ایجاد خدمات در سویچ‌های نسل آینده به طور معمول به صورت يك واسط کاربری گرافیکی است و شرکت‌های مخابراتی می‌توانند همان مقدار که مشتریان‌شان نیاز دارند خدمات ایجاد کنند و بابت آن پول خرج کنند. شرکت‌های مخابراتی دیگر لازم نیست که

چشم به راه ارتقاء نرم افزارها توسط فروشندگان سویچ بمانند. در عوض می‌توانند به سرعت و به گونه‌ای مقرون به صرفه به تولید نرم‌افزارهای اختصاصی خود بپردازند و در این راه از خدمات شرکت‌های کوچک ثالث استفاده کنند. این کار يك حسن دیگر هم دارد، هر شرکت مخابراتی برنامه‌ي کاربردی خاص خود را دارد بنابراین این توانایی رقبا برای ارائه خدمات مشابه محدود می‌شود.

مدیریت و عیب‌یابی از راه دور:

شرکت‌های مخابراتی می‌توانند با استفاده از سویچ‌های نسل آینده شبکه‌ای گسترده از سویچ‌های هوش‌مند ایجاد کنند اما در قلمرو مدیریت با یک سویچ مجازی سرو کار داشته باشند. در کنار این شبکه یک واسط کاربری گرافیکی بسیار کارآمد هم وجود دارد که به شرکت‌های مخابراتی امکان می‌دهد شبکه‌اشان را از راه دور اداره کنند. سویچ‌های نسل آینده به شرکت‌های مخابراتی امکان می‌دهند از طریق رایانه‌ی میزبان متصل به شبکه‌ی نسل آینده به منابع روی هر کارت دسترسی یابد. این قابلیت به گونه‌ای چشم‌گیر هزینه‌های بهره‌برداری از شبکه را کاهش می‌دهد.

بالاترین دسترس پذیری:

در سویچ‌های نسل آینده میزان از کار افتادگی به صفر می‌رسد و این به لطف نرم‌افزارهایی است که در برابر بروز ایراد بسیار مقاوم‌اند و در حین کار می‌توان آن‌ها را تنظیم کرد. در این کارپایه برای ارتقا نرم‌افزار نیازی به خواباندن سامانه یا قرار دادن آن در حالت کار کرد ساده نیست. یعنی در حین کار سویچ می‌توان به بارگذاری و فعال سازی نرم‌افزار پرداخت. حتی وقتی که مکالمه‌ها در حال انجام هستند نیز می‌توان بدون وقفه‌ای عمل ارتقاء به نرم‌افزار جدید را انجام داد. شرکت‌های مخابراتی با استفاده از سویچ‌های نسل آینده می‌توانند خدمات و قابلیت‌های جدید را به صورت بی‌درنگ عرضه کنند و نیازی نیست که منتظر بمانند تا ترافیک شبکه به حداقل برسد.

انعطاف پذیری کارکردی

سویچ‌های نسل آینده را می‌توان در کاربردهای شبکه‌ای گوناگون به کار گرفت که برخی از آن‌ها عبارتند از:

* جانشین سویچ‌های متعارف

* به کارگیری در کارپایه‌های خدمات پیشرفته

* استفاده در سویچ‌های دسترسی محلی بی‌سیم و کنترل کننده‌های ایستگاه پایه

مزیت اقتصادی

آشکارترین مزیت سویچ‌های نسل آینده پایین بودن هزینه‌ی آن‌ها است. در سویچ‌های نسل آینده در مقایسه با سویچ‌های متعارف میزان سرمایه‌گذاری اولیه‌ی کمتری لازم است و میزان‌پذیری آن‌ها بسیار کم هزینه‌تر و بسیار خطی‌تر است. پیامدهای اقتصادی این مزیت‌های هزینه‌ای آشکار است. حتی شرکت‌های مخابراتی کوچک هم می‌توانند با استفاده از سویچ‌های نسل آینده وارد بازار شونده به سودآوری برسند. همین که این شرکت‌های نوپا سهمی از بازار را به دست آوردند می‌توانند به سرعت و به گونه‌ای مقرون به صرفه خود را با افزایش تقاضا هماهنگ کنند.

مزیت خدماتی

اما کاهش هزینه فقط بخشی از معادله‌ی رقابت است. امروزه مشترکین در پی خدماتی ابتکاری‌اند که به ارزش ارتباطات شخصی آن‌ها بیافزاید. ایجاد و ارائه‌ی خدماتی مشتری‌پسند و پاسخ‌گویی نیازهای مشترکین برای دست یافتن به سود و عقب نماندن در گردونه‌ی رقابت ضروری است.

برنامه‌پذیری انعطاف‌پذیر یکی از مزیت‌های سویچ‌های نسل آینده است و برنامه‌های خدمات پیشرفته نیز درون معماری سویچ تعبیه شده است. بنابراین در بیشتر موارد نیاز به کارپایه‌ی جداگانه‌ای برای خدمات پیشرفته نیست و این هزینه‌های اولیه را باز هم کاهش می‌دهد. باز بودن معماری نرم‌افزاری امکان می‌دهد که به سرعت بتوان خدمات و امکانات جدید را به اجرا در آورد و از شرکت‌های ثالث برای تولید برنامه‌های کاربردی بهره گرفت.

این انعطاف‌پذیری در کنار پایین بودن هزینه و ماهیت نامتمرکز و گسترده‌ی سویچ‌های نسل سوم به بهره‌برداران شبکه امکان می‌دهد خدماتی مطابق پسند و نیاز گروه‌های مختلف مشترکین ارائه دهند، حتی اگر شمار مشترکین هر گروه بسیار اندک باشد. از آن جا که در سویچ‌های نسل آینده، یکپارچه‌سازی قابلیت‌های شبکه بی‌نظیر است می‌توان خدمات صوتی، خدمات داده‌ای، خدمات اینترنتی، خدمات پیشرفته و غیره را با هم ترکیب کرد و در قالب مجموعه‌هایی منحصر به فرد ارائه کرد. در محیطی رقابتی چنین قابلیت‌هایی برای بهره‌برداران شبکه مزیت چشم‌گیری به شمار می‌آید.

دگرگونی‌های بخش چند میلیارد دلاری مخابرات چنان شتابان است که دشوار بتوان رویدادها را پیش بینی کرد. در سده‌ی آینده آن دسته از بهره‌برداران شبکه می‌توانند رقابت کنند و برنده شوند که آینده‌نگرو بسیار انعطاف‌پذیر باشند. شبکه‌های پیشرفته‌ی نسل آینده، مزیت‌های مهمی به دست می‌دهند:

* کاهش هزینه و پیچیدگی بهره‌برداری شبکه از طریق انتقال کارکردهای سویچی به لبه‌ی شبکه‌ها

* همگرا کردن صوت و داده و انعطاف‌پذیر کردن بهره‌برداران شبکه برای برخورداری از مزیت استانداردها و فناوری‌های نو

* حفظ سرمایه‌گذاری‌های موجود شبکه و ایجاد قابلیت ارائه‌ی مقرون به صرفه‌ی خدمات جدید در بازارهای جدید برای بهره‌برداران شبکه

سویچ‌های نسل آینده راهی برای گذار از شبکه‌های امروزی به شبکه‌های همگرای آینده به دست می‌دهند. این سویچ‌ها یکپارچه‌سازی شبکه‌های "پی‌اس‌تی‌ان" و پی‌یسترهای داده‌ای "آی‌پی" و "ای‌تی‌ام" را میسر می‌کنند. برنامه‌پذیری باز سویچ‌های نسل آینده امکان می‌دهد تا بتوان به گروه‌های مختلف مشترکین خدمات پیشرفته و مشتری‌پسند عرضه کرد.